

NOWICYJUSZ (2) *sb m*

nowicyjusz (1), **nowicyjus** (1) *SkarŻyw* (1:1).

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w now-*).

sg *N* nowicyjusz (2). ◊ [*G* nowicyjusza.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu oraz w objaśnienia s.v. nowak i nowouk.

Kandydat do zakonu, odbywający okres próbny [*novitius – nowak, dopiero nastaly Mqcz 253d; nowak, nowotny żołnierz, orator, sługa etc. – novitius Cn*] (2) : Dány iest potym do kłaźtoru Kolumbárium iáko nouicius: gdzie niegdy S. Fráncífzek mieszkał. *SkarŻyw* 461, 570; [*Ocziecz opath kłaźtor nauiedzaiąc infzi [...] niema bracz zakonika zonego kłaźtoru do połufzenifhwa fwego. ani nouiczuffa. StatNorb 351*].

Synonimy: »nowotny brat«, nowowstępień.

AKtt